

Sygn. akt IV KK 545/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2018 r.

sprawy **K. J.**,

skazanego za popełnienie przestępstw z art. 197 § 1 k.k. i innych,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 maja 2017 r.,

sygn. akt IV Ka/17,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 listopada 2016 r., sygn. akt II K/15,

postanowił

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. obciążyć skazanego K. J. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 listopada 2016 r., sygn. akt II K .../15, K. J.:

1. został uznany za winnego tego, że w okresie od dnia 16 sierpnia 1997 r. do nieustalonego dnia i miesiąca 2002 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wielokrotnie usiłował doprowadzić swoją małoletnią siostrę P. F. do odbywania stosunków płciowych, do których jednak nie doszło z uwagi na jej postawę, przy czym równocześnie doprowadził ją do poddania się czynnościom seksualnym w sposób opisany w wyroku, po uprzednim pozbawieniu wyżej wymienionej wolności poprzez przetrzymywanie jej w piwnicy

oraz innych pomieszczeniach budynku oznaczonego numerem 152 w S., a także kierowaniu pod jej adresem grózb bezprawnych oraz użyciu wobec niej przemocy polegającej na szarpaniu, ciągnięciu za odzież i trzymaniu, z tym że wskazana w okresie od dnia 16 sierpnia 1997 r. do dnia 3 grudnia 2000 r. nie miała ukończonych 15 lat, tj. o czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. i art. 201 k.k. oraz art. 197 § 2 k.k., art. 200 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym na dzień przed dniem 26 września 2005 r., wymierzono karę 5 lat pozbawienia wolności (pkt I wyroku);

2. na podstawie art. 17 § I pkt. 11 k.p.k. umarzano postępowanie o dwa czyny z art. 200 § 1 k.k. zarzucane oskarżonemu w pkt. 2 i 3 aktu oskarżenia (pkt II wyroku);

3. został uznany za winnego tego, że w okresie od nieustalonego dnia i miesiąca 2007 r. do dnia 8 grudnia 2009 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru sprowadzał i posiadał treści pornograficzne z udziałem małoletnich poniżej lat 15 na nośnikach zapisu informacji, tj. czynu z art. 202 § 4a k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 202 § 4a k.k. wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt III wyroku);

4. na podstawie art. 202 § 5 k.k. orzeczono przepadek jednostki centralnej komputera z białą obudową z napisem LG 25X Mas, jednostki centralnej komputera z napisem Mustang z kablem zasilającym (pkt IV wyroku);

5. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce zbiegających się kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec oskarżonego w pkt I i III wymierzono karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt V wyroku);

6. wyrokiem tym orzeczono także w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz kosztów sądowych (pkt VI i VII wyroku).

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca K. J. podnosząc zarzuty:

- I. obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 7 k.p.k.,
- II. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenie,
- III. obrazy prawa materialnego, tj. art. 4 § 1 k.k. i art. 53 § 2 k.k.,
- IV. obrazy przepisu postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a

w szczególności art. 443 k.p.k. przez pogorszenie sytuacji oskarżonego przez:

- 1) niezachowanie proporcji kary w pkt I wyroku w stosunku do kary z pkt I wyroku Sądu I instancji w sprawie II K .../10 zaskarżonego tylko przez obrońcę, wobec wyeliminowania zachowań oskarżonego przypisanych mu za okres od 16 sierpnia 1993 r. do 16 sierpnia 1997 r.,
- 2) wymierzenie kary łącznej 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która łącznie z karą łączną wymierzoną w wyroku Sądu Okręgowego z dnia 17 lutego 2015 r. (IV Ka .../14) przekracza karę łączną z wyroku Sądu I instancji w sprawie II K .../10 zaskarżonego tylko przez obrońcę.

W konkluzji obrońca wniósł o uniewinnienie K. J. od popełnienia przypisanych mu czynów ewentualnie wymierzenie mu nie izolacyjnej kary względnie z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt IV Ka .../17:

- I. zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że:
 1. obniżył wymierzoną oskarżonemu w ustępie I za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. i art. 201 k.k. oraz art. 197 § 2 k.k., art. 200 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. karę pozbawienia wolności do 4 lat i 6 miesięcy;
 2. obniżył wymierzoną oskarżonemu w ustępie V karę łączną pozbawienia wolności do 5 lat;
 3. w ustępie III przyjął kwalifikację prawną występku z art. 202 § 4a k.k. przypisanego oskarżonemu w brzmieniu obowiązującym na dzień przed 26 maja 2014 r.;
- II. w pozostałym zakresie przedmiotowy wyrok utrzymał w mocy zwalniając oskarżonego od zwrotu należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca K. J., który zarzucając:

rażące naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 434 § 1 k.p.k., art. 443 k.p.k. i art. 440 k.p.k., przez pogorszenie sytuacji skazanego jaką miał na skutek wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 7 grudnia 2011 r. sygn. akt II K .../10

zaskarżonego tylko na korzyść, poprzez orzeczenie kary łącznej w wymiarze niezachowującym proporcji do kary łącznej wymierzonej w wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 lutego 2015 r. sygn. akt IV Ka .../14, mimo obowiązywania zakazu *reformationis in peius* i z uwagi na wymiar kary łącznej z ww. wyroku Sądu Rejonowego w W., przy czym wyrok ten (SR w W.) obejmował wszystkie czyny objęte zaskarżonym wyrokiem oraz wyrokiem w sprawie IV Ka .../14, co należy także ocenić jako rażącą niesprawiedliwość.

wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd odwoławczy.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w W. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego K. J. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k. i jako taka została oddalona.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że zarzut podniesiony w kasacji jest w istocie jedynie powieleniem zarzutu IV apelacji obrońcy i zmierza do poddania ponownej ocenie orzeczenia Sądu I instancji w zakresie wymierzonych kar pozbawienia wolności, a w szczególności kary łącznej, której wysokość, zdaniem obrońcy nie zachowuje proporcji do kary łącznej wymierzonej w wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 lutego 2015 r., sygn. IV Ka .../14, przez co doszło do pogorszenia sytuacji skazanego jaką miał na skutek skazania go wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 7 grudnia 2011 r., sygn. II K .../10. Sąd odwoławczy, jak wynika z treści uzasadnienia, rozpoznał natomiast w sposób prawidłowy ten zarzut apelacji oraz wskazał czym kierował się wydając swoje orzeczenie, a więc postąpił zgodnie z art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Obrońca jednak nie podnosi w kasacji zarzutu naruszenia tych przepisów, a stawianie, niejako w zastępstwie, zarzutu naruszenia art. 440 k.p.k. w tym układzie procesowym nie jest prawidłowe. W takiej sytuacji zasadne jest odesłanie skarżącego do uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w którym Sąd Okręgowy na stronach od 15 do 19 wykazuje niezasadność zarzutu apelacyjnego. Należy również zauważyć, że obecnie skazanemu zostały wymierzone kary jednostkowe za dwa czyny mu przypisane w wysokości niższej

niż były wymierzone pierwotnie wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 7 grudnia 2011 r., sygn. akt II K .../10. O ewentualnym naruszeniu art. 443 § 1 k.p.k., w kontekście niezachowania zasady proporcjonalności przy orzekaniu kary łącznej, będzie więc mogła być mowa dopiero po wydaniu wyroku łącznego, w którym zostaną połączone jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w przedmiotowej sprawie jak i w sprawie Sądu Rejonowego w W. z dnia 23 lipca 2013 r., sygn. II K .../12. W pełni bowiem należy zgodzić się z Sądem odwoławczym jak i ze stanowiskiem prokuratora zawartym w pisemnej odpowiedzi na kasację, co do braku przeszkód do wydania wyroku łącznego w sprawie (por. postanowienie SN z 27 stycznia 2017 r., sygn. akt V KK 315/16, LEX nr 2203537).

Mając powyższe na uwadze, wobec nie stwierdzenia naruszenia przepisów prawa wskazanych w kasacji, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k.

kc